

Beste lezer,

Eén mei, het feest van de arbeid. Doorgaans een dag waarop velen gelukkig zijn dat ze een dag thuis mogen blijven. Velen zitten momenteel al weken thuis en snakken wellicht, raar maar waar, naar arbeidsvreugde. Het kan verkeren. Halverwege maart dachten we dat vijf weken ruim zouden volstaan om het Coronavarkentje te wassen. Af en toe boeken we een pyrrusoverwinning. Ziekenhuisopnames of overlijdens die plots stukken lager liggen maar enkele dagen toch in de cijfers verschijnen. Maar toch lijkt het er op dat we telkenmale een stap achteruit zetten om er vervolgens twee vooruit te kunnen plaatsen.

Onheil komt altijd aangerend maar sluipt, jammer genoeg, op z'n kousenvoeten weer weg. Denk maar aan een beenbreuk. In een fractie van een seconde gebeurd maar dan volgen enkele weken gips. Hetzelfde verhaal bij een beroerte, enkele minuten volstaan om je te verlammen en soms blijft er voor de rest van je leven (een deeltje van) die verlamming hangen.

Het nieuwe normaal doet langzaam haar intrede. Op oudjaar werd je gegarandeerd uitgelachen als je een zomervakantie met mondmasker zou voorspellen. Momenteel wordt het al aangeraden als je je kot verlaat en vanaf volgende week wordt het op het openbaar vervoer verplicht. Enkele weken later volgt de jeugd en het onderwijzend personeel. Begin juni heeft iedereen op z'n minst één mondmasker in huis en kunnen we opnieuw op café of restaurant gaan. Zonder twijfel met mondmasker, maar aan tafel, met een beperkt groepje vrienden of in familiekring mogen de maskers af. Bij het verlaten van de zaak of een bezoekje aan het toilet zal het mondmasker terug op moeten. Denk ik.

Hopelijk blijven de statistieken gunstig evolueren zodat de horeca ons in juni opnieuw kan verwelkomen. En kunnen we Soltero opnieuw op stap. Onze activiteit in en rond het Zwin gaan we sowieso uitstellen. We konden deze activiteit niet naar behoren voorbereiden. En vermoedelijk geraken we zelfs niet aan de kust. De tweede verblijvers en hotelgasten krijgen immers voorrang...

Niettemin hopen we om eind juni, begin juli opnieuw van start te gaan. We zijn van plan om onze uitgestelde activiteit in Zottegem op te diepen. In de Vlaamse Ardennen zullen er waarschijnlijk ook wel veel wandelaars en fietsers zijn. Maar in het slechtste geval zullen onze wegen voor enkele seconden elkaar kruisen. En het Archeocenter schijnt voldoende groot om social distancing te garanderen. Enkel het restaurant blijft nog een groot vraagteken. Zal het terug open zijn en mogen ze middelgrote groepen ontvangen. In onze volgende nieuwsbrief ben ik ongetwijfeld wat wijzer en kan ik het jullie vertellen. Wordt vervolgd.

Ik ben uitverteld. Blijf het veilig houden en blijf vooral gezond!!!

Met veilige groeten vanuit mijn kot,

Groetjes,

